

Gældende regler for visitation, forsyningsansvar og finansiering

1. Efter *bistandslovens § 68 a* tilbyder kommunalbestyrelsen støtte i form af dag- eller døgnophold, jf. *§ 66 og 96*, til unge, der er fyldt 18 år, med svære psykiske eller sociale vanskeligheder. Disse bestemmelser udgør den almindelige hjemmel for stofmisbrugsbehandling, selvom det ikke nævnes udtrykkeligt i nogle af dem.

§ 66 indeholder hjemmel for den stedlige kommunalbestyrelses godkendelse af opholdssteder for børn og unge, herunder socialpædagogiske kollektiver m.v. § 96 indeholder bl.a. en forpligtelse for amtsrådet til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser og mulighed for ambulans behandling på institutioner for børn og unge med sociale adfærdsproblemer. Institutionerne kan drives af en eller flere amtskommuner, kommuner eller som selv-ejede institutioner, med hvilke amtsrådet indgår en egentlig driftsoverenskomst. Amtskommunens mulighed for at træffe aftaler om benyttelse af enkeltpladser kan ligeledes kun ske inden for de nævnte typer af institutioner.

Finansieringen sker med 50/50 mellem amtskommune og kommune.

2. Efter *bistandslovens § 46 a* kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til sygebehandling, medicin, tandlægebehandling eller lignende, når udgiften ikke kan dækkes ved anden lovgivning, såfremt pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Det antages, at denne bestemmelse under ret snævre betingelser kan anvendes ved såvel narkotika- som alkoholbehandlingsudgifter uden for det offentlige behandlingssystem. Dette fremgår bl.a. af Den sociale Ankestyrelses praksis, der i denne forbindelse lægger vægt på, at behandlingsmulighederne inden for det offentlige behandlingssystem må anses for udtømte, og behandlingen må anses for lægeligt velbegrundet.

Udgiften til en sådan hjælp finansieres 50/50 mellem stat og kommune.

3. Efter *§ 17 i lov om social pension* kan kommunen i særlige tilfælde yde personligt tillæg til behandling i institutioner uden for det offentlige behandlingssystem.

Det forudsættes, ligesom tilfældet er med hensyn til *bistandslovens § 46 a*, at behandlingsmulighederne inden for det offentlige behandlingssystem er udtømte, og at behandlingen må anses for lægeligt velbegrundet.

Udgiften til hjælp til behandling i form af person-

ligt tillæg finansieres som udgangspunkt med 75% statslig refusion.

4. Efter revalideringsbestemmelsen i *bistandslovens § 43* ydes der også hjælp til forskellige former for revalidering af narkomaner, specielt i senere faser af et behandlingsforløb.

Udgiften til revalidering efter *§ 43* finansieres 50/50 mellem stat og kommune.

Lovforslagets indhold

Lovforslaget består af følgende elementer:

- præcisering af samarbejdet mellem amtskommune og kommune om indsatsen for stofmisbrugere,
- ændring af visitationskompetencen og
- mulighed for anvendelse af behandlingstilbud på private institutioner uden driftsoverenskomst.

Samarbejdet mellem amtskommune og kommune

Det er afgørende betydning for en samlet og helhedsorienteret indsats for stofmisbrugere, at både amtskommunerne og kommunerne er ansvarlige for såvel de egentlige behandlingstilbud, der ifølge forslaget placeres under amtsrådets kompetence, som for de tilbud, der falder ind under kommunernes almindelige kompetenceområde. Selvom det bliver amtsrådet, der som udgangspunkt endelig afgør, om behandlig i form af dag- døgntilbud skal tilbydes, skal kommunalbestyrelsen inddrages i sagsforløbet med et krav om samarbejde, som lovforslaget også rummer. Dette fremgår af forslaget til *§ 68 a*, stk. 2. Der lægges hermed op dels til et samarbejde om den overordnede indsats på området, dels til et samarbejde om indsatsen for den enkelte stofmisbruger.

På det overordnede plan er det vigtigt, at der i fællesskab mellem amter og kommuner udvikles samarbejdsmodeller for den samlede støttende indsats for stofmisbrugere, hvoraf ansvarsfordelingen mellem amt og kommune fremgår. Med henblik på en sådan udvikling af samarbejdet finder regeringen det hensigtsmæssigt, at der inden lovens ikrafttræden gennemføres en planlægningsfase, hvor der bl.a. udarbejdes overordnede målsætninger for indsatsen og fastlæggelse af serviceniveauet i regionen af de forskellige støttende foranstaltninger for stofmisbrugere.

Et velfungerende samarbejde forudsætter, at amtskommunen respektive opholdskommunen inddrages i sagen så tidligt som muligt for, at der i fællesskab kan udarbejdes en handleplan for den enkelte stofmisbruger både om behandlingsindsatsen i snæver forstand og de øvrige sociale støttende tilbud i form af botilbud, aktivering, revalidering m.v.